676/03

Den 7. juli 2003 blev i sag nr. 59.744:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har husejerforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt skade på en havemur.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at der ikke er tale om en dækningsberettigende skade.

Selskabet har ved skrivelse af 22/11 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

"Forsikringstager har - som oplyst i klagen - i september måned d.å. anmeldt en vandskade i sin kælder, og Codan har anerkendt denne skade, idet der fandtes en utæthed mellem et tagnedløbs brøndkrave og tagnedløbsbrønden, som var skjult af singelsten.

Taksator fandt det dog i bedste fald tvivlsomt, om en samtidig anmeldt skade på forsikringstagers havemur var dækningsberettiget, idet han skønnede, at skaden kunne være en følge af et utæt kloak- eller vandrør, et tilstoppet omfangsdræn, eller især, at murens fundament over tid har sat sig anderledes end fundamentet for beboelsen.

Alligevel tilbød taksator forsikringstager at lade murens fundament frigrave på Codans regning med henblik på klarlæggelse af skadens årsag.

Efter havemurens fundament var frigravet ned 1,4 meter under terræn, foretog taksator derfor fornyet besigtigelse, hvorved det kunne konstateres, at havemuren har et andet fundament end beboelsen, som har kælder, og at havemuren er revnet fra facademurværket, idet havemuren har sat sig, hvilket forsikringstager gør gældende for Ankenævnet, og hvilket forsikringstagers arkitekt tiltræder.

Skadens årsag er altså, at havemuren over tid har sat sig på anden måde end selve huset som har kælder, da der ikke er fælles fundament.

På denne baggrund kan taksator med sikkerhed sige, at der ikke er en sammenhæng mellem ovennævnte utæthed og revnerne i muren.

Vi lægger i denne henseende vægt på, at årsagen til skaden er, at muren har sat sig som følge af fundamentets beskaffenhed, ligesom den mængde vand der ville kunne være trængt ud gennem utætheden ikke ville kunne have undermineret fundamentet i havemuren, dels på grund af, at der 5-7 meter fra utætheden og til revnerne i muren, men også fordi en stor del af vandet er løbet ind i kælderen.

Afslutningsvist bemærkes, at sætningsskaden ikke konstituerer en pludselig skade, da sætningen er sket over tid, og da årsag og virkning derfor ikke er sket samtidig, se forsikringsbetingelsernes pkt. 12, hvorefter skader som **'Revnedannelser eller afskalninger p.g.a. frost, bygningens sætning eller rystelser fra trafik regnes ikke som pludselige skader'**, se tilsvarende afgørelsen i AK 48.972 og AK 37.712.

På baggrund af ovenstående finder vi ikke, at forsikringstager har godtgjort, at der er tale om en dækningsberettiget skade på muren, se dertil Gawinetski og Jønsson, 'Husejerforsikring - en kommentar', s. 113."

Hertil har arkitekt J.H. på klagerens vegne ved skrivelse af 3/12 2002 anført følgende:

"I fjerde afsnit gentages taksatorens forkerte række af skøn om at havemuren kunne have sat sig af alle andre tænkelige grunde end den aktuelle vandskadesag med udstrømmende regnvand uden for kloak ved fundamenternes og kælderens underside.

I femte afsnit; citat 'hvorved det kunne konstateres, at havemuren har et andet fundament end beboelsen, som har kælder'. Det er en fejlagtig udlægning, idet kælderens og havemurens fundamenter har været udført i samme oprindelige udgravning og var sammenstøbte i meget stor dybde, dvs mellem 1,5 og 2,5 meter under terræn. Havemurens fundament er nu revnet og løsrevet fra kælderens udv. hjørne.

I sjette afsnit står som konklusion af 5. afsnit igen et forkert skøn, citat; 'at havemuren over tid har sat sig på anden måde end selve huset som har kælder, da der ikke er fælles fundament.' Ordene 'over tid' er grebet ud af luften, idet den opståede revne ikke havde snavs eller jord i sig ved min besigtigelse. Ligesom konklusionen, citat, 'da der ikke er fælles fundament.' - er fejlagtig, og ligger til grund for taksatorens fejlagtige konklusion.

I syvende afsnit anføres fejlagtigt, citat; 'at der er 5 - 7 meter fra utætheden' (det skadevoldende afløb) 'til revnerne i muren, men også fordi en stor del af vandet er løbet ind i kælderen. Igen en fejl. Der er målt 4 meter på stedet. Og mage til bortforklaring om at alt vandet er løbet ind i kælderen må vist være baseret på gætterier!

Codans afslutningsvise bemærkninger og konklusionerne er således forkerte når mine herværende bemærkninger tages ad notam. Der er ikke sket skade 'over tid' da bruddet i beton og mur er nyt og uden snavs i brudfladerne. Der er tale om et hus ved en blind vej uden trafikrystelser og der er ikke, som tidligere fremført af Codan, tale om en skade opstået ved vejr- og vind!"

I selskabets skrivelse af 10/12 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Vi kan endvidere præcisere, at det fremgår af billederne, at huset og havemuren har forskelligt fundament, idet havemurens fundament er støbt i forskalling, hvorimod husets fundament/kælderydervæg er støbt mod jord.

Fundamenterne skønnes endvidere ikke at være sammenstøbte, hvilket kan udledes af, at der på billederne ses et støbeskel.

På denne baggrund er der tale om forskellige fundamenter, der sætter sig forskelligt, hvilket er årsagen til skaden.

Dette støttes endvidere af, at forsikringtagers arkitekt anbefaler forankring som led i udbedringen.

Husets kælderydervæg ses endvidere ikke tætnet med platonplader eller andet, og sammenholdes dette med, at der ifølge tegningerne udleveret i forbindelse med indtegning af policen, hvoraf fremgår, at der ikke er et omfangsdræn, kan dette være en medvirkende årsag til sætningen.

Derudover bemærkes, at revnerne i al væsentlighed ikke går gennem hele havemuren, idet revnen kun findes på den side af muren ud mod vejen, hvilket også peger i retning af, at muren har sat sig over tid.

Forsikringstagers arkitekt kan endvidere oplyse, at der ved hans besigtigelse ikke fandtes snavs eller jord i revnen, hvilket klart taler for, at der ikke har været en stor gennemstrømning af vand, idet vandet i giver fald ville have skyllet snavs eller jord ind i den del af revnen, der ligger under terræn.

Ved taksators besigtigelse, noterede taksator sig, at jorden i udgravningen ikke bar præg af at være vådere, end jord ellers er, og at muren har sat sig mere, jo længere væk man kommer fra afløbet.

Havde der være årsagssammenhæng mellem vandudstrømningen og skaden, ville sætningen være mest udtalt på den del af muren, der ligger tættest på røret.

På denne baggrund skal vi fastholde vores afgørelse, idet der ikke er tale om en dækningsberettiget følgeskade eller en pludselig skade."

Arkitekt J.H. har på klagerens vegne ved skrivelse af 18/12 2002 bl.a. anført:

"Det er ikke fagligt korrekt at påstå, at huset og havemuren har 2 forskellige fundamenter, eller at disse ikke skulle være sammenstøbte, blot fordi de er udført i forskel-

lig udstøbningsteknik. (forskallingsbeton og udstøbning i fundablokke) At påstå; at husets kælder opført i ca. 1970 skulle være støbt mod jord har intet med realiteter at gøre. Den byggeform blev forladt under 2. verdenskrig!

Betonfundamenter udstøbt over flere arbejdsgange eller med forskellige udstøbningsmetoder som ovenfor nævnt, vil altid udvise støbeskel, også internt på kælderydervægge. Det kan ikke byggeteknisk eller juridisk af Codan tages til indtægt for, at der skulle være tale om forskellige fundamenter.

Platonplader m.v. som er en nyere opfundet drænpladebeskyttelse til kælderydervægge var ikke almindeligt benyttet på byggetidspunktet. Jeg kan ikke vide, om der er benyttet omfangsdræn ved byggeriet eller ej, uanset om tegningen udviser et sådant eller ej. Og det har efter min bedste overbevisning intet med dette pludseligt fremkomne brud på betonfundamentet at gøre. I øvrigt mener jeg at huske, at den skadevoldende regnvandsbrønd var så dyb, at dette kunne tilsige tilstedeværelsen af et tilsluttet dræn.

Codans brev nævner, at revnerne i havemuren kun ses på den ene side at muren og konkluderer deraf at revneskaden skulle kunne være opstået under tid ?? Hvordan det ? At der ikke ses revne på begge sider af muren skyldes naturligvis, at hele husgavlen bag havemuren er trukket lidt ud af lod øverst, for at kompensere for sætningsskaden i det fælles fundament. Da murværket mellem hus og havemur er sammenbygget i muret forbandt i en ret vinkel, er dette hjørne naturligvis stærkere for sidetræk end murflugten er for træk i en lige linie på vejsiden. Derfor ses revnen kun på den ene side af muren,

Codans udlægning af mine kommentarer om et rent betonbrud et stykke ned under terrænniveau, efter at fundamentet er knækket, som følge af underminering under havemursfundamentet, af vand fra en utæt regnvandsbrønd, kan jeg ikke kommentere sagligt."

Selskabet finder det fortsat ikke godtgjort, at årsagen til, at havemuren har sat sig, skulle være en utæthed i en brøndkrave og tagnedløbsbrønden. Endvidere har selskabet ved skrivelse af 20/1 2003 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi skal herefter henvise til arkitektens skrivelse af d. 12.09.02 (tredje afsnit), hvorefter arkitekten forudsætningsvist medgiver, at huset og muren må have forskellige fundamenter, idet der jo ellers ikke vil kunne være en sammenstøbning, se dertil vores tidligere indlæg om forankring.
>
> På denne baggrund fastholder vi, at årsagen til skaden er, at muren og huset over tid har sat sig forskelligt.
>
> Vi har endvidere noteret, at arkitekten ikke kan oplyse, om der er nedlagt omfangsdræn eller ej, ligesom han ikke skønner, at dette spørgsmål har betydning.
>
> Spørgsmålet om omfangsdræn er overordentligt relevant, idet et manglende omfangsdræn over tid vil kunne medvirke underminering af muren, hvilket taksator allerede ved besigtigelsen påpegede.
>
> For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt revnerne går gennem hele muren eller ej, bemærkes, at hvis revnerne havde gået gennem hele væggen, ville dette i højere grad kunne have tydet på en mere pludselig forandring i underlaget.
>
> Taksator har forelagt sagen for en kollega med geoteknisk indsigt, og kan supplerende oplyse, at hvis muren er tilstrækkeligt funderet på et bæredygtigt underlag, er den anmeldte skade på muren som følge af et utæt tagnedløb ikke mulig.
>
> På denne baggrund skal vi fastholde, at skaden ikke er pludselig, eller subsidiært, at sagen er bedre egnet til domstolsbehandling, hvorfor denne i medfør af vedtægternes § 4 bør henvises dertil."

I skrivelse af 11/2 2003 har arkitekt J.H. på klagerens vegne anført:

> "Det er bekræftet over for mig, at det visuelt kan konstateres, at der i den skaderamte regnvandsbrønd sker tilløb fra det omtalte omfangsdræn.

Codans anbringender i dette svar om hvorfor skaden er sket, og at den kan være sket over tid, er således efter Codans egen argumentation og min bedste overbevisning tilbagevist."

Endeligt har selskabet ved skrivelse af 27/2 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Den af forsikringstager fremlagte byggetilladelse viser, at nedlæggelse af omfangsdræn skal ske i h.t. nærmere angivne tekniske normer, hvilket anføres som en særlig betingelse for byggetilladelsen.

Dette har naturligvis ingen betydning for, om det nedlagte omfangsdræn skulle være stoppet til ..."

Nævnet har fået forelagt de i sagen vedlagte fotos.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Anden pludselig skade**

12. Hvilke skader er dækket?

Dækningen omfatter anden pludselig skade, der ikke er nævnt i de foregående dækninger eller undtagelser.

Ved pludselig skade forstås en skade, hvor både skadens årsag og skadens virkning er øjeblikkelig og uventet. Årsag og virkning skal altså ske samtidigt og ikke over et tidsrum ... Revnedannelser eller afskalninger p.g.a. frost, bygningens sætning eller rystelser fra trafik regnes ikke som pludselig skader."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at der består en sådan usikkerhed omkring årsagen til den konstaterede sætningsskade på havemuren, at dette spørgsmål ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men bør i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1 i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen